

EXPUNERE DE MOTIVE

În prezent, dispozițiile legale (art.1 **Legea nr. 17/2000 privind asistenta sociala a persoanelor varstnice**) prevăd că persoanele vârstnice au dreptul la asistenta sociala în raport cu situația sociomedicală și cu resursele economice de care dispun.

Același act normativ (art.3) stabilește care sunt persoanele vârstnice beneficiare ale prevederilor legale, respectiv acele persoane vârstnice care se găsesc în una dintre următoarele situații:

a) nu are familie sau nu se afla în întreținerea unei sau unor persoane obligate la aceasta, potrivit dispozițiilor legale în vigoare;

b) nu are locuință și nici posibilitatea de a-și asigura condițiile de locuit pe baza resurselor proprii;

c) nu realizează venituri proprii sau acestea nu sunt suficiente pentru asigurarea îngrijirii necesare;

d) nu se poate gospodări singură sau necesită îngrijire specializată;

e) se afla în imposibilitatea de a-și asigura nevoile sociomedicale, datorită bolii ori stării fizice sau psihice.

Teoretic, serviciile de asistență socială pot fi acordate persoanelor vârstnice în cadrul unor cămine. În accepțiunea legii, (art. 18) căminul pentru persoane vârstnice este o instituție de asistență socială cu personalitate juridică, înființată, organizată și finanțată conform legii.

Practic însă, lipsa unei obligații în sarcina unui subiect de drept, în sensul înființării și administrării unor astfel de instituții de asistență socială la nivelul unităților administrativ teritoriale generează multe situații în care persoanelor vârstnice nu li se poate asigura asistența socială necesară din cauza inexistenței sau capacității necorespunzătoare a căminelor. Mai precis, legea oferă doar posibilitatea, dar nu instituie obligativitatea existenței unui cămin pentru persoane vârstnice la nivelul unităților – teritorial administrative, negarantând exercitarea concretă a dreptului la protecție socială.

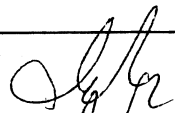
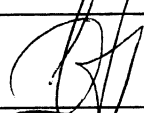
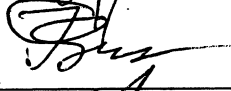
Legea administrației publice locale nr.215/2001 prevede că atribuțiile principale (art. 104 al. (1)) ale Consiliului județean includ, pe lângă alte atribuții

prevăzute de lege, înființarea de instituții sociale : ”o) **înființează instituții sociale și culturale, precum și pentru protecția drepturilor copilului și asigură buna lor funcționare, prin alocarea fondurilor necesare**”; ”(2) **Consiliul județean îndeplinește și alte atribuții prevăzute de lege**”. Astfel, legea în forma sa prezentă prevede posibilitatea consiliului județean de a înființa instituții sociale dar nu și obligativitatea înființării de cămine pentru persoane vârstnice.

Legea nr. 17/2000 privind asistenta sociala a persoanelor varstnice, republicată, dispune că (art. 2) ”Asistența sociala pentru persoanele varstnice se realizeaza prin servicii si prestatii sociale”. Prin introducerea unui nou alineat se dorește **legiferarea obligației de înființare, în coordonarea consiliilor județene, a câte un cămin pentru persoane vârstnice la nivelul fiecărui județ.**

În conformitate cu dispozițiile legale, acest proiect de act normativ a fost înaintat spre consultare structurilor asociative ale autorității adimistrației publice locale.

Inițiatori,

NUME.PRENUME	FORMATIUNE POLITICA	CALITATE	SEMNATURA
WEBER MIHAI	PSD	dep	
IUSA MIRCEA	PSD	dep	
BENGA ION	PSD	dep	
Ion Maciariu	PSD	dep	
Babuş Rada	PSD	dep	